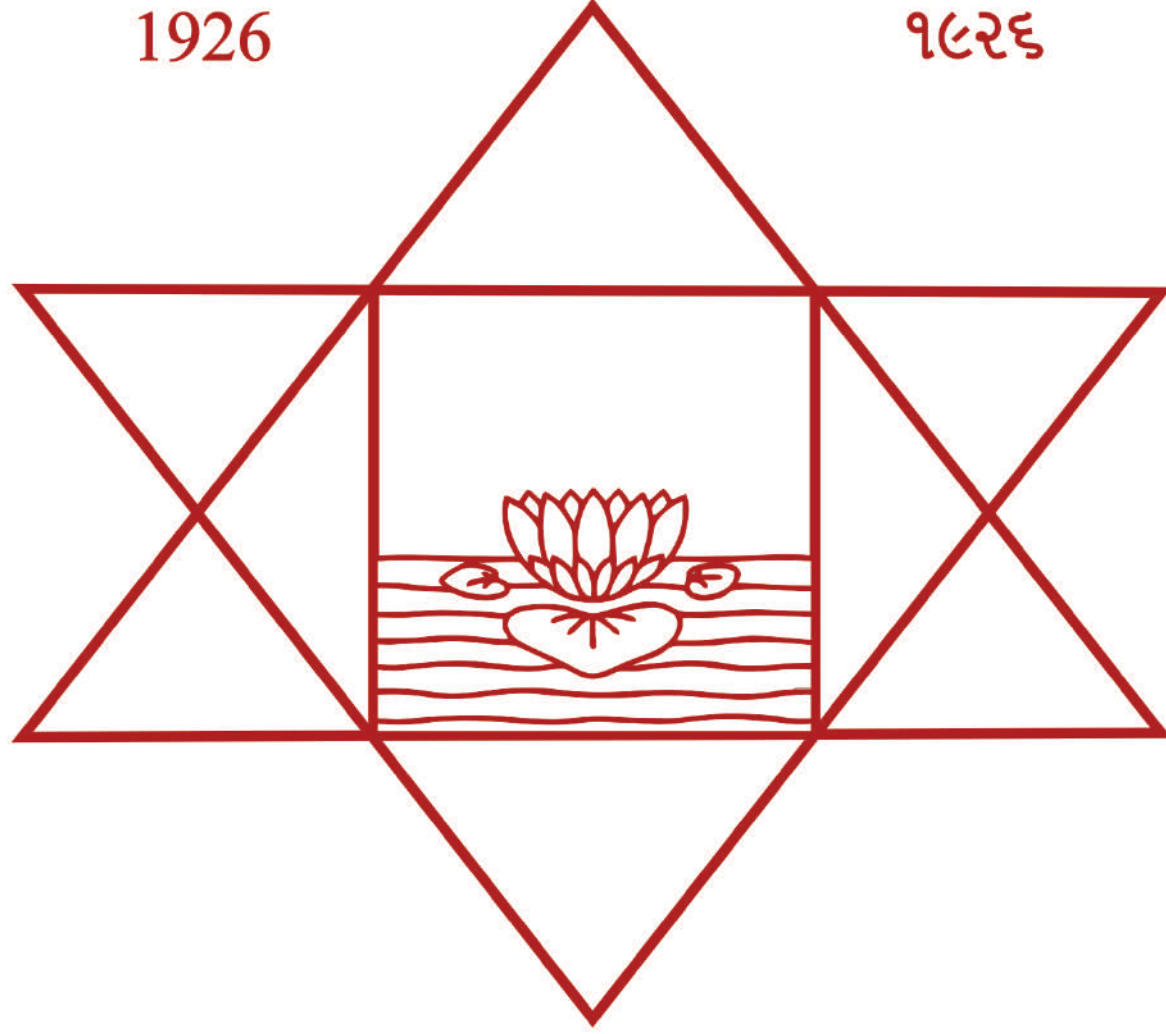

24
November
1926

૨૪
નવેમ્બર
૧૯૨૬

Sri Krishna-Consciousness
descended to stay permanently
in the body of Sri Aurobindo.

શ્રી કૃષ્ણ-ચેતનાએ
શ્રી અરવિન્દના દેહમાં
કાયમી નિવાસ માટે અવતરણ કર્યું.

Prosperity

શ્રી માતાજીની
સિદ્ધિ-રિદ્ધિ

2021
NOVEMBER

૧ નવેમ્બર, ૨૦૨૧

3/3 - 3/3

— DESTROYING - BUILDING —

— Right Judgment - Patience and Perseverance - Cheerfulness —

વિનાશ – રચના

— સાચો નિર્ણય – ધીરજ અને ખંત – પ્રસન્નતા —

[In our life, Inner Destroying should never end, Inner Building also should continue.

At a point of time, we are shown within us something which does not need to be there any more. And we have to remove it, however much hard work and time it demand. Inner Destroying must remain active.

Inner Building also has to be continued if we want to progress in life. And during this Inner Building we must remember and maintain firmly three important attitudes: Right Judgment, Patience and Perseverance, Cheerfulness.

With these three constant, faithful companions we shall see our life progressing and being elevated. — Editor - 14.9.2021]

માર્ગ છે,
માર્ગદર્શક છે,
યાત્રી જોઈએ.

- સુન્દરમ્

The Path is here,
The Guru is here,
Seeker is needed.

- Sundaram

Cheerfulness

One afternoon, in a large town in a rainy country, I saw seven or eight vehicles full of children. That morning they had been taken into the country to play in the fields, but the bad weather had made them return home early in the rain.

And yet they were singing, laughing and waving merrily to the passers-by.

They had kept their cheerfulness in this gloomy weather. If one of them had felt sad, the songs of the others would have cheered him. And for the people hurrying by, who heard the children's laughter, it seemed that the sky had brightened for a moment.

*

Amir was a prince of Khorasan, and he lived in a grand style. When he set out to war, three hundred camels would carry the pots and pans and plates for his kitchen.

One day he was taken prisoner by the Caliph Ismail. But misfortune does not exempt a man from hunger. So when Amir saw his chief cook nearby, he asked the good man to prepare him a meal.

The cook had one piece of meat left which he put in a pot on the fire. Then he went to find some vegetables to give a little taste to the stew.

A passing dog sniffed at the meat and put his nose in the pot. Then, feeling the heat of the fire, he drew back sharply. But he was so clumsy that the pot stuck on the head and he ran off in a panic, unable to get rid of it. Amir burst out laughing at the sight.

“Why”, demanded the officer on guard, “are you laughing when you have every reason to be sad?”

But Amir showed him the dog streaking away from the camp and said, “I am laughing at the thought that this very morning it took three hundred camels to transport my kitchen and now one dog is enough to carry it all away!”

વિનાશ – રચના

સાચો નિર્ણય – ધીરજ અને ખંત – પ્રસન્નતા

પ્રસન્નતા

એક વખતે હું એક મોટા શહેરમાં હતી ત્યારે મેં જોયું કે બાળકોથી ભરેલી પાંચ સાત ગાડીઓ રસ્તા પરથી પસાર થઈ રહી હતી. બપોર પછીનો વખત હતો. એ દેશમાં ખૂબ વરસાદ પડતો હતો. આ બાળકોને સવારે શહેર બહાર પર્યટન માટે લઈ જવામાં આવ્યાં હતાં. પણ હવામાં અણધાર્યો પલટો થયો, વરસાદ તૂટી પડ્યો અને પર્યટન અધૂરું મૂકીને બાળકોને વરસતા વરસાદમાં વહેલા પાછા ફરવું પડ્યું. આમ છતાં બાળકો આનંદ કલ્લોલ કરતાં હતાં, ગાતાં હતાં, અને રસ્તે જનારાઓને હસતાં હસતાં સાહેબજી સલામ પણ કરી લેતાં હતાં.

આમ હવા ખરાબ થઈ ગઈ હતી છતાં બાળકોનું મન તો પ્રસન્ન જ રહ્યું હતું. અને એમાં જો કોઈ બાળક નાખુશ દેખાતું તો બીજાં બાળકો એને ગીત સંભળાવીને પાછું ખુશ કરી દેતાં હતાં. ઉતાવળે ઉતાવળે કામધંધે જઈ રહેલા લોકોને પણ બાળકોનો એ કલ્લોલ સાંભળીને ઘડીભર તો થઈ જતું હતું કે વાદળ ચડી આવ્યાં છે તો પણ દિવસ કાંઈ એટલો બધો ખરાબ તો નથી જ લાગતો.

*

અમીર ખોરાસાન દેશનો રાજા હતો. એ ભારે વૈભવમાં રહેતો હતો. એ જ્યારે યુદ્ધ કરવા જતો ત્યારે એના રસોડાનો સરસામાન તથા વાસણ-કૂસણ ઊંચકવા માટે ત્રણસો ઊંટલાં તો ઊંટ વપરાતાં. એક વાર એ યુદ્ધમાં હારી ગયો અને ખલીફ ઈસ્માઈલે એને કેદ કરી લીધો. માણસ ઉપર ભલે ગમે તેટલી આપત્તિ આવી પડે પણ ભૂખ કાંઈ એને છોડે છે? અમીરે જોયું કે એનો રસોઈયો પાસે જ ઊભો છે એટલે એણે કહ્યું કે, લાવ ભાઈ, કાંઈક ખાવાનું બનાવી દે.

રસોઈયા પાસે સિલકમાં થોડુંક માંસ તો હતું, એટલે દેવતા સળગાવી એના ઉપર એક વાસણમાં તે રાંધવા મૂકી દીધું અને રસોઈ જરા સ્વાદિષ્ટ થાય એટલા માટે એમાં કાંઈ શાકભાજી ઉમેરવા માટે તેની શોધમાં તે નીકળી પડ્યો.

એટલામાં ત્યાં થઈને એક કૂતરું પસાર થતું હતું. એને પેલા રંધાતા માંસની વાસ આવી અને ઝપ દઈને તેણે વાસણમાં મોં નાખ્યું. પણ ત્યાં તો એને ચૂલાનો તાપ લાગ્યો ને તે એકદમ પાછું હટી ગયું, પણ તે એવું કઢંગી રીતે હઠ્યું કે પેલું વાસણ એના મોં પર ચોંટી ગયું. એણે મોં કાઢવાની મહેનત તો કરી પણ કાંઈ ફાવ્યું નહિ, અને એવું ને એવું જ તે નાસવા લાગ્યું.

અને કૂતરાનું આ દ્રશ્ય જોતાં જ અમીર ખડખડાટ હસી પડ્યો. એના પર ચોકી રાખવાને એક અમલદાર રાખેલો હતો, તે એને આમ હસતો જોઈને બોલી ઊઠ્યો, અરે, અત્યારે તો તમારે ખુશ થવા જેવું કાંઈ નથી, તોપણ તમે આમ કેમ હસો છો ?

એટલે અમીરે તેને પેલું પૂર ઝડપે નાસી રહેલું કૂતરું બતાવ્યું અને કહ્યું, મને એ વિચારથી હસવું આવે છે કે આજે સવારે તો મારા રસોડાનો સામાન ઊંચકવાને ત્રણસો ઊંટ ઓછાં પડતાં હતાં અને હવે આ એક જ કૂતરું મારું આખું રસોડું ઉપાડી જઈ શકે છે!